

[Dohrmann]

mener – og dér har de fundet nogle gode meningsfæller i regeringspartierne – at det ikke gør noget, at det offentlige forbrug svulmer op og bliver større og større, men det private forbrug skal altså holdes nede.

Det er også hykleri, når hr. Niels Helveg Petersen står heroppe og taler om, at vi skal have bedre beskæftigelse og gang i produktionen osv., samtidig med at man lægger navn til en stribe forslag, som suger penge ud af virksomheder, som suger penge ud af det produktive erhvervsliv, og som selvfølgelig vil være ensbetydende med, at investeringerne går i stå og vi får endnu flere arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg fik et halvt svar fra hr. Niels Helveg Petersen, og jeg vil derfor bede hr. Niels Helveg Petersen om at uddybe udtrykket »endeligt indgåede overenskomster«. Dette udtryk er blevet brugt på mange forskellige måder. Det kan betyde alt, lige fra, at man er blevet enige om en skitse, til, at den færdigtrykte overenskomst udsendes. Da man forhandlede dette overgreb mellem de radikale og regeringen, vidste man, at der var nogle områder, der var færdigforhandlet, og hvor der egentlig kun manglede nogle formelle spørgsmål.

Derfor vil jeg bede hr. Niels Helveg Petersen om at gøre det klart, om man har sagt, at de overenskomster, som har et bedre resultat end det, der ligger i overgrebet, ikke skal have lov til at blive indgået, eller man har sagt, at man selvfølgelig vil respektere, hvad der er opnået på arbejdsmarkedet i forhandlings-situationen mellem parterne.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg ved ikke, om hr. Niels Helveg Petersen ikke havde hørt ordentligt efter eller han bare havde for lidt tid.

Det drejer sig selvfølgelig ikke om, hvorvidt de høje indkomster skal skæppe noget mere i kassen eller ej – det burde hr. Niels Helveg Petersen vide, eftersom han har sidet her sammen med VS i denne sal i mange år – det handler om, at den model til bunden opsparing, som de radikale og regeringen

lægger frem, er temmelig agurk. For det, man gør, er, at man tager udgangspunkt i den skattepligtige indkomst, og det vil sige, at alle, der har brugt skattefiduserne og nedbragt deres skattepligtige indkomst, slipper relativt lettere end dem, der ikke har gjort det.

Endvidere tager man udgangspunkt i 1984-indkomsterne, og det betyder bl.a., at folk, der har mistet deres arbejde i slutningen af 1984 og i dag er på understøttelse, skal betale, som om de stadig væk tjente det samme, som de gjorde i 1984.

Det betyder for det tredje, at langt de fleste private erhvervsdrivende går helt fri; de har nemlig ikke afleveret deres 1984-selvangivelse endnu. Den afleverer de først i maj måned, og man vil være godt dum, hvis man ikke foretager passende justeringer for at slippe for denne bundne opsparing.

Endelig sagde jeg, at det er topmålt tåbeligt, hvis det er forbrugsbegrænsning, man vil med dette, ikke samtidig at sørge for, at folk ikke kan optage banklån. Men det er jo lige præcis det, man ikke gør. Det eneste sted, man går ind, er på realkrediten, og resultatet vil helt sikkert være, som det har været de tidligere gange, hvor man har gjort det, at man udvider det grå lånemarked.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg skal lige hjælpe hr. Niels Helveg Petersens hukommelse.

Da vi diskuterede særskat i 1982, var det, fordi SF ønskede at foreslå et alternativ til afgiftsforhøjelserne, som de radikale til gengæld var så overmåde forelskede i. Da foreslog vi altså denne særskat, hvortil de radikale svarede, at den ramte så uretfærdigt, at det måtte man i hvert fald lade ude af betragtning. Vi lod os ærlig talt overbevise af de radikales argumentation, og det har vi gjort så meget, at vi også må sige om denne bundne opsparing, at den rammer branduretfærdigt. I virkeligheden er det sådan, at det først og fremmest er lejere, der tjener mere end 150.000 kr., der bliver ramt, mens husejere og mennesker, som har mulighed for at nedbringe deres indtægter, går fri.

Jeg skal videre sige om den bundne opsparing, at vi i SF principielt har forståelse for, at man strammer økonomien i den dyre